

Sygn. akt II KKN 305/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Piotr Hofmański

Sędziowie: SN – Edward Matwijów

SN – Józef Musioł (spr.)

Protokolant – Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – Franciszka Pasturczaka

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2001 r.

sprawy **T. L.**

skazanego z art. 208 dkk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Ł.

z dnia 20 stycznia 1998 r., sygn. V Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 21 sierpnia 1997 r., sygn. IX K [...]

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 21 sierpnia 1997 r. sygn. akt IX K [...] uznał oskarżonego T. L. winnym tego, że 1 sierpnia 1991 w Ł. będąc już uprzednio skazanym w warunkach art. 60 § 1 za umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z art. 203 § 1 kk i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 1 rok, po uprzednim ukręceniu kłódki włamał się do pomieszczenia gospodarczego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia sweter i dwie bluzki, czyli mienie o łącznej wartości nie mniejszej niż 220.000 zł przed denominacją na szkodę K. K. Sąd skazał oskarżonego na podstawie art. 208 i 60 § 2 kk i na podstawie art. 208 i 36 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 zł grzywny.

Na skutek wniesionego środka prawnego przez obrońcę oskarżonego, Sąd Wojewódzki wyrokiem z dnia 20 stycznia 1998 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. „oskarżonego uznał za winnego tego, że 1 sierpnia 1991 r. w Ł. przed upływem lat 5 od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyśle przestępstwo podobne, po uprzednim ukręceniu kłódki włamał się do pomieszczenia gospodarczego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę K. K. sweter i dwie bluzki o wartości 220.000 zł (przed denominacją) i przyjmując, iż czyn ten wyczerpuje dyspozycję

art. 208 i 60 § 1 kk za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności przyjął art. 208 kk,

2. orzeczoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności złagodził do wysokości 9 (dziewięciu) miesięcy,
3. W pozostałej części wyrok ten utrzymał w mocy.

Powyższy wyrok na niekorzyść skazanego, zaskarżył kasacją Prokurator, który zarzucając:

- „rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art.60 § 2 kk poprzez błędne uznanie, iż oskarżony przypisanego mu czynu z art. 208 kk dopuścił się w warunkach art. 60 § 1 kk, podczas gdy z prawidłowo poczynionych ustaleń w sprawie wynika, że przestępstwa włamania dokonał on w warunkach multirecydywy, co winno skutkować przywołaniem tegoż przepisu w podstawie skazania, a nadto
- rażące naruszenie prawa materialnego a mianowicie art. 208 kk poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 9 m-cy pozbawienia wolności podczas, gdy dolną granicą ustawowego zagrożenia za to przestępstwo jest kara 1 roku pozbawienia wolności”

w n i ó s ł

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym Prokurator Prokuratury Krajowej ograniczył wniesioną kasację tylko do wymiaru kary wymierzonej za czyn z art. 208 d.kk i w tym zakresie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w trybie postępowania odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora w zmodyfikowanej na rozprawie przed Sądem Najwyższym postaci jest słuszna.

Sąd Rejonowy w Ł. przyjmując w wyroku z dnia 21 sierpnia 1997 r. (k. 218), iż oskarżony zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach art. 60 § 2 d.kk oparł swe ustalenie – (jak to wynika między innymi z zaskarżonego wyroku Sadu Wojewódzkiego), na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 21 stycznia 1985 r. sygn. akt VII Kp [...], podczas gdy podstawą do przyjęcia recydywy z art. 60 § 2 dkk był wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 lutego 1983 r. sygn. akt II K [...] (k. 52). Przy takim ustaleniu słusznie Sąd Wojewódzki uchybienie to dostrzegł, ale i ten Sąd nie ustrzegł się błędu. Przyjmując kwalifikację czynu oskarżonego z art. 208 d.kk w zw. z art. 60 § 1 d.kk Sąd Odwoławczy złagodził karę poniżej dolnego progu zagrożenia, (1 roku pozbawienia wolności) i wymierzył T. L. kary 9 miesięcy pozbawienia wolności.

W tych warunkach skoro w grę wchodzi rażące naruszenie prawa materialnego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej o karze i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Sąd ten przy ponownym rozpoznaniu sprawy winien dostosować karę pozbawienia wolności do przyjętej kwalifikacji prawnej czynu uwzględniając fakt, iż wyrok I instancji nie został zaskarżony na korzyść oskarżonego.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.